

Izgubljen
u
pustinji

Izgubljen u pustinji

MICHAEL WELLS

LOGOS*d.o.o.*

DARUVAR, Masarykova 54

2016

Naslov izvornika:

Michael Wells

SIDETRACKED IN THE WILDERNESS

Copyright © 1991 Michael Wells

Published by Abiding Life Press

A division of Abiding Life Ministries International

P.O. Box 620998, Littleton, CO 80162

Copyright © za hrvatsko izdanje: Logos, Daruvar

Urednik: Nada Konecky, prof.
Prijevod: Božica Srnec
Lektura: Vladimir Hoblaj
Korektura: Silvija Špičak, prof.
Grafički uredio: Mladen Konecky, mag. inf.

Za nakladnika: Zdravko Konecky, prof. ing.

Izdavač: Logos, Daruvar
Masarykova 54,
Daruvar
e-mail: logos-daruvar@bj.t-com.hr
www.logos.hr

Tisak: „Logos“ d.o.o. Daruvar

ISBN-13: 978-953-6639-90-8

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000919851

Mom sućutnom Bogu

SADRŽAJ

PREDGOVOR	11
POGLAVLJE 1 Kršćansko iskustvo	13
POGLAVLJE 2 Izgubljen i nađen i ponovo izgubljen	21
POGLAVLJE 3 Što nije u redu?	27
Stablo koje stalno raste	34
POGLAVLJE 4 Vjernici koji ne vjeruju	45
Poraz nevjere	47
Idolatrija nevjere	49
Razvoj idola	50
Mnoštvo idola	53
Neuspjeh naših idola	55
Odbacivanje idola	61

Tvoj koncept Boga je prepreka	64
Tko je, prema tome, Bog?	71
POGLAVLJE 5 Vjera	75
Težak dio	77
POGLAVLJE 6 Uvjerenje samoživosti	83
Razvijanje samoživosti	83
Neizbježna praznina	84
Potraga za zdravim razumom	88
Naš identitet kontrole	93
Oblikovanje samoživosti	96
Dane poruke identiteta	98
Problem nije problem	102
POGLAVLJE 7 Gubitak samoživosti	109
Razmijenjeni život	113
Novo stvorenje	115
Sloboda od krivice	116
Prihvatljiv si	117
Djelovati da otkriješ nasuprot djelovati da postaneš	119
Stalni sukob?	122

Neobnovljeni um	124
Otvorena vrata – strah sotone	128
Izlaz iz zatvorenih vrata	132
Tri ‘ja’	134
Bliži pogled na samoga sebe	138

POGLAVLJE 8 Živjeti iz trenutka

u trenutak	143
Križ iz trenutka u trenutak	151
Praktična primjena križa	158
Djelo Njegove krvi iz trenutka u trenutak	172
Kako živjeti trajan život	177

POBLAVLJE 9 Sloboda neuspjeha 185

POGLAVLJE 10 Dublje djelo neprijatelja . 189

Sotona nije lišen svoje moći?	190
Ja moram raditi da pokažem da ja jesam ono što Bog kaže da sam rođenjem? ..	193
Da bi posjedovao ja moram iskusiti? .	194
Zbrka oko toga gdje se doista odvija stvarna borba?	195

Potpuno predanje donijet će bol i gubitke?	197
Kamo smo dospjeli na duhovnoj razini?	200
Zabluda lažnih emocija	202
Zar zbilja ništa ne djeluje?	203
Zar zbilja ne moramo ništa raditi?	204
Prijedlozi za čitanje	206

Predgovor

Zašto u kršćanskom iskustvu ima toliko grijeha, poraza, usamljenosti, napetih odnosa i depresije? Zašto ima mnogo kršćana koji su obeshrabreni i razočarani? Ohrabrite se! Jer najslabiji može prigrliti Božje rješenje s pouzdanjem; a uspjeh ne ovisi o talentu, sposobnosti ili o intelektu, već samo o Njemu.

Ova je knjiga pisana za sve koji su lažno etiketirani kao ‘prosječni kršćani’, a čije srce doista tuče za kraljevstvo. Ona nije pisana da vrijeđa već da blagoslivlja, ne da iskorjenjuje, već da sadi. Nakana je knjige da se čita u cjelovitosti, ako se to ne dogodi, bojim se da će mnoga pitanja ostati neodgovorena što će neprijatelju dati mnogo materijala da se suprotstavlja. Ja vjerujem da će sve rečeno kroz djelovanje našeg Spasitelja dovesti do nade i pobjede i navesti mnoge do vjere u Krista. Stoga ja svoje djelo stavljam u Božje ruke da se koristi kako On to dopušta!

Bilješka Betty Wells:

S četrnaestim izdanjem dolazi novo; poruka je ostala nepromijenjena, ali je Bob Fuller knjizi dao novi izgled, a ja sam lako izdala staru verziju. Michael Wells nije ovdje kako bi se divio svom novom izdanju koje je dugo očekivao; on je otišao sa ove zemlje kako bi bio s Gospodinom 11. studenog 2011. Duh koji je usmjeravao riječi knjige *Izgubljen u*

pustinji nastavi će donositi Život i smisao onima koji će ih čitati i uzimati k srcu.

POGLAVLJE 1

Kršćansko iskustvo

Sjećam se kada sam upoznao Isusa Krista kao svog osobnog Spasitelja – kako je to bio predivan dan! To je bilo istinsko iskustvo izlaska iz tame u svijetlo. Tko može opisati tajnu Krista u nama i zadovoljstvo koje proizlazi iz zajedništva s Njime? Sjećam se da sam odlazio u krevet s osmjehom i toliko radosti da sam se ponovo budio s osmjehom; toliko sam se smiješio da me lice doslovno počelo boljeti od stalnih izraza radosti! Memoriranje stihova iz Biblije bilo je čisto zadovoljstvo bez ikakvih napora, molitva je bila neprestana, a stalno slavljenje za čuda Božjeg stvaranja svuda oko mene, bilo je vodilja moga dana. Tjeskoba, malodušnost i strah odavno su nestali i jedva sam se više sjećao da je toga uopće bilo. Ukratko, Bog me ljubio i ja sam to znao, to me grijalo i u tome sam živio. Kako je slavno biti Božje dijete!

I onda se dogodilo. Dok sam hodao studentskim kampusom jednog jutra na prvoj godini studiranja netko mi je postavio jednostavno pitanje: „Što ti vjeruješ da je Božji poziv za tebe da učiniš, Mike?“

Do tog trenutka ja nikada nisam razmišljao o ovom pitanju, ali na moje iznenađenje odgovor je već bio spreman: „Bog me poziva da služim poraženim kršćanima“. U tom sam trenutku znao da je to Božji plan za moj život. Nisam proveo previše vremena preispitujući kako se to dogodilo osim što sam se čudio samoj pomisli da postoje poraženi kršćani. Često sam kasnije razmišljao da sam tada znao što je taj poziv značio, ja bih se raspravljao s Bogom i tražio bih drugačiji opis posla. Jer tada nisam znao da kako bih mogao služiti poraženim kršćanima i sâm moram postati poražen.

Nakon vrlo malo vremena pao sam i postao poraženi kršćanin. Molitva je postala napor, Pismo je izgubilo privlačnost, nepobjedivi grijesi javljali su se na sve strane, a svijest o Božjoj nazočnosti u svakom trenutku nestala je!

Na različite načine sam se suočavao i nosio sa svojim neuspjesima i porazima. Pročitao sam hrpu knjiga za samopomoć s naslovima – kako ovo ili kako ono i sve su one obećavale rješenje i olakšanje. Sve su te knjige vrlo dobro opisivale moja stanja, ali ostavljale su me bespomoćnim i nisam imao kamo pobjeći. Što sam više čitao bio sam sve više frustriran, srdit i depresivan. Svi su pokazivali na predivan Isusov primjer, kako je On molio, postio, pomagao drugima, štovao, bio odan i posvećen, hranio gladne, ljubio; i tada su mi kazali da ga imitiram! Zar ti ljudi nisu razumjeli da sam ja *želio* biti poput Isusa i da sam *želio* ugoditi Bogu, ali ja to jednostavno nisam mogao?! Zar njima nije jasno da kada bih ja mogao imitirati Isusa, On uopće ne bi morao dolaziti na zemlju?

Još sam bio u zabludi da je znanje odgovor i da se moramo negdje preseliti i početi sve iznova i da će to biti rješenje

svih mojih problema pa sam tako odlučio upisati Biblijsku školu i ići sve do magisterija ili čak doktorata jer je naglasak tu vrlo jednostavan: uspjeh koji počiva na mojim sposobnostima, intelektu, darovima i izgledu. Ako sve to do neke mjere mogu dotjerati tada ću biti uspješan, prihvatljiv Bogu i Njegovom narodu. Kako sam samo bio zavidan studentima i profesorima koji su mogli propovijedati iz originalnog Grčkog teksta. Kad bih samo ja imao prirodan dar da mogu govoriti, biti vješt i domišljat, biti pronicav, kad bih bar mogao pjevati ili svirati neki instrument, tada bi moj život bio život izobilja! Možda bih mogao napamet naučiti cijelu Bibliju i tražiti od publike da izabere jedan redak i zatim citirati onaj ispred i iza – da, to bi bilo nešto osobito.

Tu je, naravno, bio veliki naglasak na mnoštvo različitih programa. Mnogi poznati govornici dolazili su dijeleći svoje savjete za uspjeh; mi smo svi revno hvatali bilješke znajući da svaki od njih predstavlja toliko potrebnu proceduru. Znao sam da se neću moći držati programa u vlastitom životu, ali bar ću moći druge osuđivati što to nisu postigli i okriviti ih za neuspjeh. Na kraju krajeva, kad bi bili istinski posvećeni kršćani sigurno bi sve radili bolje. Nisam bio svjestan da je ono što tražim vidljivo, od svijeta, nešto što ne zahtijeva vjeru, neki oblik magične formule koja će me spasiti od mene samog kao i druge iz istog stanja poraza.

Zašto je kršćanstvo za mene bilo toliko teško? Zašto se mnogi od nas godinama muče kako bi postigli duhovnost kroz epizode različitih metodologija, programa i tehnika; a kada nacrt za uspjeh propadne, mi se predajemo životu osrednjosti, frustracije i regresije? Je li to život izobilja o kojem je Gospodin govorio? Je li On govorio o životu meteža, neuspjeha, napora, beskrajnih vapaja za radošću i robovanju osjećajima, mislima i grješnom ponašanju za sve

koji će se usuditi zazvati Njegovo ime? Mora li život kojeg je On došao dati biti okarakteriziran sukobima u obitelji, beskrajnim savjetovanjima i depresijom toliko dubokom da mnogi žele nestati iz ovog života kako bi dobili bar neku mjeru predaha i odmora? Bojim se da je ovo prilično raširen kršćanski život za mnoge ljude koji su često slušali opis Evanđelja na ovaj način: „Prihvati Isusa Krista danas da ne bi završio u paklu“. Ali nakon što su ga prihvatili, oni čuju, „Isus je umro za naše grijeha, a ti se sada jako moraš truditi da mu ugodiš“.

Vapaj je mnogih, „Ja ne mogu ugoditi Bogu; ja se ne mogu promijeniti. Kako mogu izaći iz pakla u kojem živim svakodnevno?“ Za većinu kršćana je ono što su upoznali kroz iskustvo samo ono što ne djeluje. Jedna ključna riječ koja će opisati kršćansku zajednicu po cijelome svijetu je *promjena*. Mi silno želimo promijeniti ono što jesmo, ono što radimo, naše okolnosti, sve samo da budemo ugodni Bogu i nakon skakanja kroz sve moguće obruče koje preporučaju određene metode i programi, promjena se nije dogodila, a mi sve snažnije osjećamo nedostatak prihvatljivosti i totalni neuspjeh.

Ako je stoga tako jednostavno živjeti život poraza, zar ne bi bila dobra vijest da je jednako lako živjeti pobjedonosni život? Što je odgovor? On se nalazi u jednostavnosti evanđelja, u jednostavnosti koja se izgubila u izmjeni metoda, programa i lista kako ovo/kako ono, što su sve simptomi nevjere! Odgovor nije u nečemu što moramo činiti već radije u nečemu što moramo vjerovati. Velika tajna uspjeha koja je predugo skrivena od većine kršćana je slijedeća: kršćanski rast je jednostavno prihvaćanje onoga što smo uvijek od početka imali, od prvoga dana kada smo svoje

živote dali Kristu! Taj jednostavan život – pobjedonosan život – može se iskusiti samo u trajno postojanom životu.

Trajan život nije nešto za što trebamo raditi, već je on nešto što nam je dano da možemo iz njega živjeti. Moja prihvatljivost se ne temelji na onome što radim, već na onome tko sam ja. Život u izobilju od mene ne zahtijeva da imitiram Isusa, već da umjesto toga sudjelujem u Njegovom životu; to ne zahtijeva da ja radim kako bih vjerovao, već da radim zato što vjerujem. Budi siguran: Ako kršćanski život u izobilju zahtijeva veliku odlučnost, snažnu volju, intelekt, talent i sposobnost, tada smo svi mi preslabi, slijepi i preglupi da bi ikada mogli doći do tog cilja.

Kako ja mogu iskusiti taj život izobilja? Kako mogu doći do života koji je slobodan od grijeha? Kako to može biti moje bez ikakva napora? Božji odgovor posebno je osmišljen da ga mogu dobiti i slabi, gubitnici, neprihvatljivi, neznalice, frustrirani i beznadni. Odgovor je jednostavnost trajnog života.

Božji odgovor za život u izobilju uvijek će biti nevjerojatno jednostavan: Kršćanin mora naučiti vjerovati i prihvaćati jednostavnost vjerovanja. Njegov odgovor zahtijeva vjeru – vjeru za koju možda niti ne znamo da je posjedujemo – a to nije niti veliki talent, niti sposobnost, niti intelekt. Problem nije u tome da Bog pred nas stavlja veliki i teški zadatak koji moramo izvršiti kako bi mogli iskusiti Njegov počinak, mir i radost. Suprotno tome, problem je u tome što mi sami pred sebe postavljamo te velike zadatke i sami sebi postavljamo standard prihvaćenosti koji je viši od Božjeg. Stoga svi oni koji žele ući u život vjere i počinka prvo moraju iskusiti borbu i neuspjeh koji dolazi od njihovih vlastitih napora da se promijene. Mi ćemo odustati od

sebe i vratiti se Božjem jednostavnom odgovoru tek nakon što smo iscrpili svaki drugi mogući dostižan izvor. *Božji je odgovor jednostavan, ali da bi nas On mogao dovesti na mjesto gdje ga možemo prihvatiti, On nas prvo mora provesti kroz niz aktivnosti koje će nas sasvim iscrpiti, ostavljajući nas očajne sa sobom i s drugima i spremne slušati sve što Bog ima reći srcem koje vjeruje. Tek kad čovjek prestane vjerovati sebi on će početi vjerovati Bogu.* Mnogi poraženi kršćani tek su u procesu učenja kako odustati od samih sebe.

Ja sam svoj kršćanski život započeo s jednostavnom vjerom stojeći u podnožju križa. Međutim, kroz nevjeru ja sam ostavio to mjesto tražeći mogućnosti u samome sebi i pouzdajući se u sebe baš kao što je i Izrael činio u pustinji. Što sam se više udaljavao od križa postajao sam sve više izgubljen i zbunjen sve dok se nisam odlučio vratiti tamo gdje sam započeo; i tu sam našao jednostavnost koju sam izgubio! Imaj nade, jer je Božji plan da sve nas dovede u život mira i radosti. „Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?“ (Rimljanima 8:31).

Putujući cijelim svijetom sreo sam mnoge pobožne vjernike koji žive životom kakvog bi svatko poželio. Jedno pitanje koje im odmah postavljam je, „Kako si postao tako duhovna osoba?“

Odgovor je uvijek jednak: „Ne znam; Bog me je ovdje doveo“. Nikada mi nitko nije rekao da je to zato što pripada određenoj denominaciji ili zato što je sklon određenoj doktrini. Umjesto toga gotovo svi su uvjereni da je Bog taj koji ih je doveo na to mjesto i zato, ohrabri se! Bog nije pristran i On će te dovesti tamo gdje trebaš biti.

Slijedeća poglavlja ne sadrže nikakve recepte – kako ovo učiniti ili kako ono postići, niti pak otkrivaju metode koje

moramo slijediti kako bi živjeli pobjedonosno. U stvari, ona vam neće govoriti što morate činiti budući su napisana da nam otkriju što je On učinio i sadrže korake koje ovo dijete Božje mora napraviti na svom putu prije nego će biti voljno prihvatiti Božji jednostavni odgovor i početi hodati po vjeri. Kroz ove korake Bog je mene doveo do kraja mojih snaga i pouzdanja u sebe samoga i do početka pouzdanja u Njega i tako sam ponovo zadobio izgubljenju jednostavnost vjere i ponovo sam dobio radost koja je već bila moja u Kristu.

I zato sada dođi u Očevo naručje; pusti da te On nosi koricama koje je On sam osmislio. Svaka patnja koju prolaziš ima svoju svrhu i iako sada u tome ne vidiš Božju ruku, s vremenom ćeš je vidjeti. Kada vidiš gdje te je On doveo iz tebe će izlaziti radost. „Kao što ne znaš koji je put vjetru ni kako postaju kosti u utrobi trudne žene, tako ne znaš ni djela Boga, koji sve tvori“ (Propovjednik 11:5). „Ali se bojim da se slučajno ne bi, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, vaše misli pokvarile te se udaljile od Krista dužne iskrenosti i čistoće“ (2. Korinćanima 11:3).

„Oče, mi se pouzdajemo u tebe da ćeš nas odvesti natrag do jednostavnosti vjere, jednostavnosti koja je Abrahamu učinila ugodnim tebi, jednostavnosti koja je život tvog Sina učinila punim radosti, mira i neizrecivog izobilja.“